

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi R.M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie o sygn.
XXV C 1662/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 6 maja 2026 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.**

UZASADNIENIE

R.M. (dalej „skarżący”), działając osobiście, złożył w Sądzie Najwyższym
pismo zatytułowane „skarga na przewlekłość postępowania” (data wpływu do Sądu
Najwyższego 17 kwietnia 2026 r.).

Skarżący jako adresata pisma wskazał „Sąd Najwyższy Izba Karna Dział
Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych”.

W uzasadnieniu pisma, skarżący wskazał, że składa skargę na przewlekłość
postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie XXV Wydział Cywilny sygn.
XXV C 1662/22. Skarżący wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł
na swoją rzecz oraz kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: "ustawa o skardze na przewlekłość"), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie. Natomiast zgodnie z jej art. 4 ust. 2, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, muszą być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 22 października 2025 r., I NSP 417/25).

Z treści skargi jednoznacznie wynika, że skarga na przewlekłość dotyczy postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie XXV Wydział Cywilny. W świetle przywołanych wyżej przepisów ustawy o skardze na przewlekłość, oznacza to, że właściwym do rozpoznania skargi jest Sąd Apelacyjny w Warszawie jako sąd przełożony nad Sądem Okręgowym w Warszawie, a nie - jak wskazał skarżący - Sąd Najwyższy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość oraz art. 200 § 1¹, 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. – stosowanych odpowiednio na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na

przewlekłość, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

[az]

[r.g.]

Aleksander Stępkowski